

Paul Taylor

PERIODISTA, EDITOR COL·LABORADOR DE 'POLITICO'

“Puigdemont i Rajoy han de baixar del burro i negociar”

MARTA RODRÍGUEZ
BARCELONA

El periodista Paul Taylor ha inaugurat el cicle Democràcies Violentes que aquest trimestre coorganitzen la Fundació Ernest Lluch i el Palau Macaya de Barcelona, des d'on responia dimarts el qüestionari mentre els carrers de Barcelona s'omplien de manifestants en la jornada de protesta convocada contra la violència policial de l'1-O.

Passat l'1-O, què albira?

No crec que sigui el millor estat per debatre els pros i els contres. Els nacionalismes català i espanyol mostren signes d'intransigència i les veus del mig queden silenciades.

No dona validesa a la consulta?

Hi ha hagut un referèndum sense garanties, no plenament legítim abans de ser negociat. En un procés democràtic, el referèndum ha de situar-se al final de la negociació, mai al principi. Crec que les opcions també haurien d'haver sigut més que una simple resposta binària de quedar-se a Espanya o independència, perquè segurament hi ha un entremig que podria negociar-se.

Amb la via del diàleg morta, què queda?

Es fa difícil, però si el Parlament aprova la DUI probablement se suspendran les institucions catalanes i es corre el risc d'una confrontació als carrers. Quan els radicals estan al càrrec de la situació, s'alimenten entre ells. El radicalisme català alimenta Rajoy i Rajoy alimenta el radicalisme català.

I si tira endavant la DUI?

Compte perquè només pots declarar

la independència un cop, i si la declares i no passa res, no semblaràs gaire intel·ligent. De la mateixa manera que si es comença a ressentir l'economia. El que es necessita és una negociació política, que les dues parts renunciïn a prendre decisions irreparables i, en canvi, es prenguin un temps per negociar i revisar la Constitució espanyola i després convocar un referèndum. Catalunya no ha exhaurit totes les opcions, encara.

Molts confiaven en la UE, però el suport a Rajoy era esperable.

La UE és una comunitat d'estats i és natural que la primera reacció sigui defensar el govern d'Espanya i que s'oposin a un procés contrari a la Constitució, perquè un procés així no el permetrien al seu propi país. Òbviament, les imatges de la policia pegant als votants o retirant les urnes els han semblat malament, però hi ha els problemes de la llei, de les relacions internacionals, i a Europa l'amoïna que hi hagi un trencament de més països. Diversos països miren el cas català una mica com una situació en què un president no ha aconseguit sortir-se'n.

La solució no vindrà d'Europa?

No necessitem més comunicats sobre Catalunya, tot i que els socis i amics europeus de catalans i espanyols poden ajudar en la negociació. Estic segur que Merkel, que coneix molt bé Rajoy, l'haurà animat a oferir diàleg per trobar una sortida negociada, i, encara que li doni suport públic sense fissures, també estic convençut que li haurà dit que no pot posar-ho tot en risc sense oferir una solució política al problema. Puigdemont i Rajoy han de baixar del burro perquè es necessiten líders legítims i capacitats per negociar. —

“Si voleu la independència la setmana vinent, us frustrareu”

Amb passaport britànic i resident a París des de fa uns anys, Taylor va treballar quatre dècades com a corresponsal diplomàtic per a l'agència de notícies Reuters, que va abandonar l'estiu passat per incorporar-se com a editor col·laborador de la revista *Inside Europe* [Dins d'Europa] al *New York Times*. Coneix bé Catalunya i es mostra extremadament amoïnada per com el “nacionalisme català i espanyol” s'han radicalitzat i han abocat el país a una crisi institucional sense precedents. Afirma que torna a casa amb la idea que Catalunya és “una societat dividida, molt mobilitzada, que s'acosta a una insurrecció als carrers, sobretot entre els joves” si finalment la via independentista descarrila. “Si voleu la independència la setmana vinent, us frustrareu”, adverteix Taylor, que assenya-

la com a responsables els “radicals que tenen segrestat” el moviment nacionalista català. “Lavors -continua- hauré de demanar explicacions a qui us ha promès que el futur és a la cantonada perquè us haurà mentit”. En aquest sentit, lamenta que “als catalans no se'ls ha explicat la veritat que si marxen d'Espanya deixaran la UE i hauran de tornar a sol·licitar l'ingrés i Espanya o els altres països poden bloquejar-ne l'accés”. El britànic subratlla paral·lelismes amb les dues consultes que hi ha hagut últimament al Regne Unit. A la campanya a favor del Brexit, diu, les falses dades de sortir d'Europa van beneficiar el sí i ara “la sortida té unes greus conseqüències” perquè s'ha de pagar la factura del divorci. Pel que fa a Escòcia, Taylor destaca que el no a la independència va guanyar quan els escocesos es van adonar dels riscos econòmics.

PERE VIRGILI

